

PBJK (Pochválený bud' Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi! „Nech ťa žehná Pán a nech ťa chráni! Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý! Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!“ **Numeri 6,24-26**

Začal by som príspevkom od nášho brata **Maroša Sýkoru**: „PBJK bratia, rozhodol som sa Vám vydať svedectvo, ktoré som osobne zažil ešte počas výkonu trestu v OO Prešov. V októbri minulého roku som šiel domov na vychádzku. Bolo to presne počas víkendu, kedy sa menil čas o hodinu dozadu. Takže mal som o túto hodinu dlhšiu vychádzku a mohol som stráviť so svojou rodinou dlhšie. Áno, som vďačný za každú, čo i len sekundu svojho života, ktorú mi dovolí Pán prežívať v kruhu rodiny. Ale koniec koncov bolo všetko úplne inak. Tak ako vždy som si zakúpil nielen lístok, ale aj miestenku. Po príchode do vlaku na mojom mieste sedel mladý muž. Ako som ho požiadal o uvoľnenie miesta, nakoľko mám zakúpenú aj miestenku, požiadal ma, či by som si šiel sadnúť na jeho miesto, ktoré bolo vo vedľajšom kupé. Bol tam aj so svojou priateľkou a chceli sedieť vedľa seba. Vystupovali v Liptovskom Mikuláši a miestenku mal riadne zakúpenú. Nedbal som, povedal som, že je to v poriadku a šiel na jeho miesto. Pri okne oproti sebe sedel starší manželský pár. Prisadol som si a začal čítať knihu, popri ktorej som jedol. O nástupište neskôr pristúpilo niekoľko žien, ktoré si chceli sadnúť do nášho kupé. Keďže som bol začítaný a boli voľné ešte ďalšie 3 miesta, iba som pozdravil a čítal ďalej so sklonenou hlavou. Avšak po čase sa začali medzi sebou dohadovať, že sa budú pri sedení striedať. Po mojom spozorovaní som zistil, že ich je viac ako voľných miest. Zbalil som knihu, postavil sa a uvoľnil miesto. Bolo to 5 žien vo veku cca 65 rokov, cestovali do Žiliny. Povedali mi, že nech sedím, že oni sa prestriedajú, lebo budem dlho stáť. Na to som im odpovedal, že sedím už dlho ☺ a že určite radšej postojím. A v neposlednom rade sú predsa staršie a sú to dámy. Boli príjemné prekvapené z môjho postoja, na čom som im povedal, že je to vôľa môjho Pána. Boli ešte väčmi prekvapené a hneď ma pozvali so sebou na chvály, na ktoré práve cestovali do Žiliny. Po usadení žien som zostal stáť na chodbe medzi dverami. Na to dámy vytiahli ružence a šli sa modliť. Zostal som zaskočený a hneď mi napadol Ocko, že takto to chce aj On a bez zaváhania som sa pridal k nim. Dámy sa spýtali aj staršieho páru (sedel pri okne), či im to nebude prekážať. Povedali, že nie a tak sme začali modlitbu. Asi po 3 minútach som bol opäť svedkom sily a prítomnosti nášho Pána. Manželia sediaci pri okne sa začali modliť s nami. Vtedy som pocítil neuveriteľnú a bezhraničnú vnútornú silu, radosť, slobodu, blaženosť, proste všetko to krásne, čo môže na človeka pôsobiť. Bol tam prítomný nielen náš Pán, Kristus, ale aj Duch svätý, ktorý pôsobili na nás všetkých tam prítomných, úžasný pocit. Samozrejme, že šampión (opica) neotáľal a musel zasiahnuť. Po prvý krát cez ľudí, ktorí postupne pristupovali a prechádzali okolo nás s rôznymi negatívnymi poznámkami na nás. No ani to nás neodradilo. Na stanici v Liptovskom Mikuláši vystúpil mladý pár, ktorému som ponechal miesto a šiel som si sadnúť. O pár minút neskôr si prišla sadnúť aj jedna zo žien ku mne a pokračovala v modlitbách. Prišla stanica Žilina a dámy vystúpili. A vtedy opäť zasiahol šampión. Pokazil sa rušeň a mali sme 100 minútové meškanie. Presne vtedy ako vystúpili tie dámy. A tak som stratil viac ako len hodinu dlhšieho trávenia so svojou rodinou. Keď som sa tak nad tým vtedy zamýšľal vôbec mi to neprekážalo, nakoľko som prežíval nepodmienečné chvíle s Ockom. Vravel som si, že nech má meškanie aj 200 minút, domov dnes určite prídem, ale to čom som prežíval v danej chvíli, bol pre mňa nezabudnuteľný pocit. Ďakujem Pánovi za tento okamih a prežitie. A preto majme na pamäti, že nie moja, ale Jeho vôľa nech sa stane. Chvála Pánovi. Boh Vás všetkých žehnaj **chlapci** a držte sa. Modlím sa aj za Vás každý deň a každú Sobotu.“

Foto: Maroš (v bielom tričku s nápisom DISMAS na chrbte počas stretnutia spol. DISMAS v decembri 2019.

Príspevok **Štefana Frivaldského** (viď tiež na fotke vyššie): „PBJK, dňa 3.5.2020 mi telefonoval (Jaro Jaráb, ktorý bol vo väzení plných 23 rokov. Po svojom prepustení, cca 4 roky žije a snaží sa kráčať s Kristom) potreboval určité kontakty, ktoré som mu našiel prostredníctvom internetu. Hovorili sme spolu o tom ako sa mu podarilo zaradiť sa naspäť do života aj ako teraz žije. Na konci rozhovoru, ma požiadal, aby som chlapom do Leopoldova odkázal: (s jeho súhlasom som si tento rozhovor nahral a teraz vám tento odkaz posiadam v písomnej forme) „Povedz im, že keď budú mať akýkoľvek problém, nech si v tichosti dajú vedľa seba stoličku a nech vnímajú, že na nej sedí p. Ježiš a nech sa mu zdôveria so všetkým, ale naozaj so všetkým a nech počúvajú JEHO odpoveď. A povedz im, že ON im určite odpovie, len musia pozorne načúvať.“ Foto: Jaroslav Jaráb s kňazom z kláštora Filipom, ktorý ho práve spovedal. A ako vidíte,

tak Jaro má telefón pri uchu a práve mi volal, tak som ho požiadal, nech spraví aj Fotku, aby videli ľudia vonku, že aj po 23 rokoch strávených v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a 4 rokov na slobode si človek môže udržať vieru a že sa dá nielen pracovať slušne a poctivo, ale aj vytrvať a žiť s Kristom Ježišom aj v civile. Viac a viac si uvedomujem, že niektorí z Vás sa obrátili práve vo väznici - to je prvá skúsenosť s Ockom o ktorej si možno myslíte, že v civile vytrvať bude ľahšie, ale za tých 5 rokov praxe s členmi za múrmi väzníc môžem povedať, že opak je pravdou. Nakoľko niektorí z prepustených na slobodu „zožral tento svet“ a to doslova, preto ti píšem slová nášho Pána Ježiša: „ale kto vytrvá dokonca bude spasený“ * Mt10,22 * Mt24,13 * Mk13,13

Možno by som pri tejto príležitosti spomenul, ďalší menší projekt - námet, ktorý nám poslal Jaroslav z ČR.

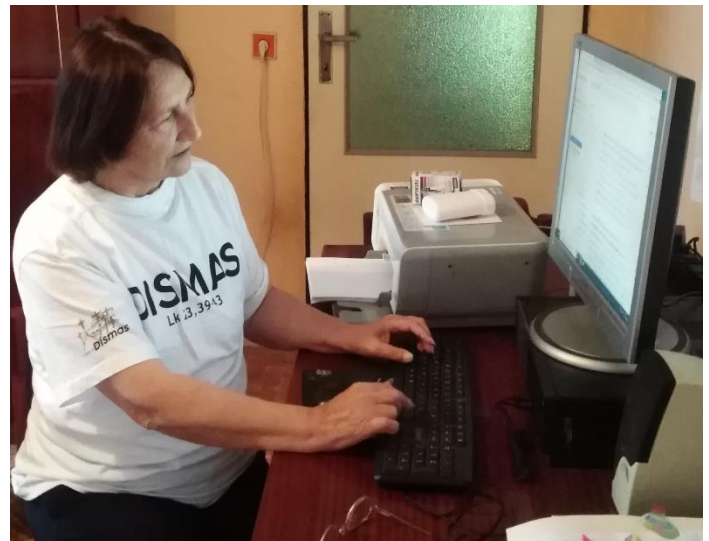
mám jeden návrh, ktorým som sa realizoval, keď som z karty Dismasu udelal pohľadnicu, ktorou som zaslal i p. Diskupovi Helečkovi asi viete jak to myslím? Proč by Dismas nemohl mít pohlednici? Opět to je jen nápad. Abych

Foto: časť listu z väznice z Opavy, kde člen za múrmi väznice plnil misiú (písal biskupovi Haľkovi), tak spravil pohľadnicu z karty Dismas. Dostal nápad a požiadal nás, či by sme nemohli spraviť pohľadnice pre teba a pre zaslanie vašim blízkym, príbuzným alebo deťom. Je to evanjelizačná pohľadnica s obrazom, ktorý namaloval odsúdený v Leopoldovskej väznici. Tak dúfam, že sa ti bude páčiť. Máš ju ako prílohu k tomuto NL 2 krát.

« Jedno osemročné dievčatko vstúpi do lietadla, utáča letenku a usadí sa na svoje miesto. Vyzerá si istá, inteligentná, a v istom momente vyfialne omalovátku. Let nie je veľmi pokojný. Je veľmi silný vietor a turbulencia... až v istom momente nastane silný otras a všetci cestujúci sa vystrašia a znervóznia. Dievčatko spokojne, v úplnom pokoji pokračuje v malovaní. Žena, ktorá sedí vedľa, je prekvapená a pýta sa: „Ale to robíš, že si tak pokojná?“ Dievčatko odpovie: „Môj oteceto je pilotom tohto lietadla.“ →

Foto: časť listu od Roberta, v ktorom nám opísal príbeh o úplnej odovzdanosti a dôvere v Ocka.

Príspevok **Marty Bitalovej** (viď foto): „PBJK, Pozdravujem Vás všetkých drahí moji súrodenci zo spoločenstva Dismas. Chcela by som sa s Vami podeliť o zážitok s Božím zázrakom, ktorého som bola svedkom asi pred 10 rokmi. Kamarátka Helenka vážne ochorela na rakovinu a posledné dni ležala na oddelení pre dlhodobu chorých v Žilinskej nemocnici. Chodila som ju navštevovať, ležala na izbe sama, druhé lôžko bolo prázdne. Keď som za ňou prišla po istom čase, mala už aj spolupacientku Angeliku. Angelika bola staršia pani okolo päťdesiatky a na oddelenie sa dostala preto, lebo nemala nikoho, kto by sa o ňu staral, tak ju tam dali dožiť. Mala zhubný nádor na mozgu, ktorý jej tlačil na očné nervy, takže úplne oslepla. Rozprávala mi všeličo zo svojho života a s Helenkou boli veľké bojovníčky, ktoré sa nechceli dať poraziť chorobou. Keď som za Henkou prišla naposledy, Angelika mi s radosťou oznámila, že už vidí. Ako to, pýtam sa, veď vám lekári povedali, že už nikdy vidieť nebudete a že ani život vám nevedia zachrániť.? Vyrozprávala mi svoj príbeh: Helenku som požiadala, aby mi zabezpečila kňaza, lebo v ten deň som sa cítila veľmi zle a myslela som si, že to už prichádza môj koniec. Kňaz prišiel a dal mi pomazanie chorých po ktorom som sa cítila veľmi dobre, hneď som aj zaspala a sestrička odišla od mojej postele s nepoužitou injekciou od bolesti, lebo jej bolo ľúto ma budiť, keď som tak tuho spala. Ráno som sa zobudila svieža a

spokojná, pozrela som na stolík a vidím na ňom časopis. Vzala som časopis a čítam. Odrazu som sa spamätala, že ako to, že vidím čítať, keď som bola úplne slepá? Zobudila som Helenku a vravím jej: Hela, ja vidím, aj teba vidím, všetko vidím úplne jasne. Išli sme hneď za lekárom a pýtali sme sa ako to so mnou je. On povedal, že nevie, že to je nemožné, že videl moje snímky mozgu predtým a nemá na to vysvetlenie. Pýtala som si aj potvrdenie o mojom uzdravení, ale on povedal, že nevie, čo by tam napísal a za potvrdenia sa aj platí atď. Nakoniec to ani nie je dôležité, dôležité je, že sa stále cítim výborne a zrak mám v poriadku. Týmto chcem poukázať na to, že táto sviatosť nielenže zabezpečuje úplne odpustenie hriechov, ale aj uzdravuje. Ved' v sv. Písme je napísané: „Ak je niekto z vás chorý, choďte za staršími nech vás pomažú svätým olejom.“ Preto aj vás povzbudzujem, drahí moji súrodenci, ak ste chronicky chorí, starší a veľmi potrebujete úľavu, požiadajte kňaza, aby Vám dal pomazanie chorých. Ak neobsiahnete uzdravenie, isto dostanete posilu. Sama som to skúsila. Vaša sestra v Kristovi Marta, Mária.“

NO ALE TEDA STALA SA MI NEPRIJEMNÁ VEC, PRI VÝMENE
MONTÉROK, SOM SI ZABUDOL Z VRECKA VYBRAŤ RUŽENEC A
TAK SOM OŇHO PRÍŠIEL. HNEVAL SOM SA NA SEBA, ALE MAL SOM
AJ TAK POCIT ŽE DLHO BEZ RUŽENCA NEBUDEM. KAPLANKA JE
ZATVDZENÁ, FARÁR JE V KARANTÉNE A PRETO ZAKRÓČIL BOH.
VĎAKA MOJES PRÁCI MA POSLAL KU PECIMU NA ODDIEL A
ČO SA STALO? ÁNO PEČI MI DAROVAL KRÁSNY DREVENÝ
RUŽENEC 😊 ĎAKUJEM TISÍC KRÁT, MILUJEM SVOJ NOVÝ
RUŽENEC, NIE SÚ TO ŽIADNE NÁHODY, VERU OCKO SA
VŽDY POSTARÁ 😊

Foto: časť listu od člena Juraja, v ktorom písal ako sa Ocko stará v každom čase a v akejkolvek situácii, kdekolvek.

Ako som spomínal v minulom NL č. 36, tak som na 5 výročie spol. Dismas išiel spolu s Jožkom Šiškom na súd do BA I, nakoľko tam žiadal PP práve člen, ktorého spomína druhý brat Juraj v liste (viď vyššie) a ktorý mu dal spomínaný ruženec a tým je Peci. Peciho síce nepustili, ale verím, že Ocko aj v tom najväčšom zármutku, resp. v negatívnej situácii dokáže všetko obrátiť na dobré. Ocko s ním má určite ešte veľké plány a to nie len vonku, kam túži každý ísť, ale aj vnútri, lebo keby Ocko chcel, tak luskne prstom a Peci je už vonku. Ale ver braček, že dobrý Ocko robí vždy to najlepšie pre nás - aj keď to niekedy nechápeme, alebo až nevieme prijať.

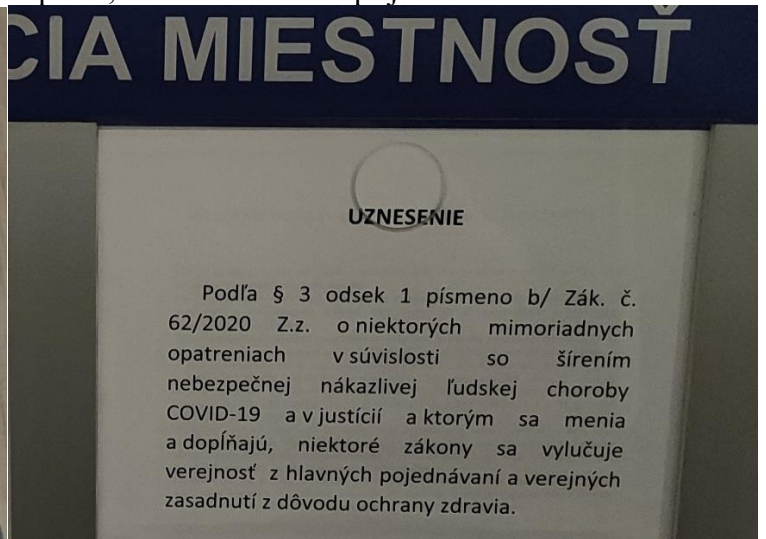

Foto: pred pojednávacou miestnosťou v OS BA I, kde nás odmietli pustiť aj keď je miestnosť veľká a boli sme len traja. Samozrejme si na to vymysleli dôvod COVID 19. Tak sa pýtame: „Prečo nás pustili tam na súd, cez všetky prehliadky a do vnútra na pojednávanie nás pustiť nechceli?“

Príspevok **Marek Zachar**: „PBJK, asi pred tromi rokmi som sa po viacerých pochybnostiach - skôr po veľkom boji rozhodol zastaviť sa. Zastaviť sa pri jednom človeku okolo ktorého som viac krát do týždňa chodil a vždy som pri ňom cítil pokoj. Mal som predsudky, pretože mi už niekto spomínal niečo o ňom... Ten pán tam stával v bielom habite, v ruke mal drevenú palicu a na nej veľký kríž, pod krížom bola mušľa (viď foto). Tak som sa zastavil, prihovoril sa. Z neistých prvých slov sa rozvinul vyše hodinový rozhovor, ktorý si pamätám do teraz. Nezvyknem iba počúvať, ale vtedy, keď som niečo ja povedal, bola iba otázka. Priatelia, tento "pútnik" s touto palicou v ruke (niekoľko rokov aj so somárikom,

alebo psom) putoval vyše 30.000 km. Niekoľko krát do Ríma, do Fatimy, do Lúrd, Santiago... Tá pokora a pokoj po týchto kilometroch, po tomto čase ticha je (v dobrom slova zmysle) na závidenie. Vyše roka žil ako pustovník v jednej jaskyni, kde sa denne modlieval žalmy. Keď som počúval jeho svedectvá ako ho Pán viedol, vravím si, kde som ja? Na každú púť odchádzal s jedným eurom, s jedným batôžkom a hlavne s jedným Všemohúcim Bohom v ktorom je všetko okrem hriechu. Spomínal mi, ako išiel cestou do Lúrd dlhé kilometre cez vinicu, voda sa mu minula a vo veľkej horúčave keď sa už vyčerpali ľudské možnosti sa modlil. Zrazu prechádza okolo neho veľké terénne auto a miňa ho. Pane, keď je to tvoja vôľa ... Po chvíli spiatočka a v tej veľkej horúčave mu majiteľ vinice ponúkol nielen vodu ale aj chladené pivo a prenocovanie. Alebo ako sa vo Fatime modlil skoro ráno sám v kostole, prisadol si niekto k nemu a pýtal sa ho kto je, či má peniaze na cestu späť a on mu zaplatil letenku! Foto: Marek a Igor Pútnik. Po dlhých rokoch putovania založil Igor Pútnik spoločenstvo Bratstvo Sedembolestnej Panny Márie v Žiline, v ktorom sa stará o prevažne starých ľudí z ulice, bez domova. Odkázaný je na milodary nás všetkých, ale Pán sa stará. Keďže sme uverili, že láska k bližnému je našou cestou a viera bez skutkov je mŕtva, navzájom si pomáhame a pri jednej príležitosti mi Igor vraví, nepotrebuje niekto bojler na ohrev vody? A práve v tom čase jeden brat z Dismasu (nedávno prepustený) spomínaný v NL č.33, str.7 ho práve potreboval. Priatelia, píšem vám tieto slová na povzbudenie, že aj tento brat v Pánovi putoval - hľadal z celého srdca "cestu" kam kráčať. Ako keď sa sv. Peter ponáhlal z Ríma pri veľkom prenasledovaní kresťanov a oproti stretá Pána Ježiša – „Quo vadis Domine? Kam kráčaš Pane?“ Asi poznáte tento rozhovor Petra s Pánom. Peter sa s pokorou vracia do Ríma, kde je neskôr ukrižovaný. Ale nie ako Pán Ježiš, ale na križi dole hlavou ako povedal sv. Peter, lebo nie som hoden ako môj Pán. Požehnaný čas **bratia**. Bťž. Marek

Chcel by som ti ešte povedať, čím teraz žijeme každý deň. Ako vieš, tak sme mali mať 16.5.2020 stretnutie spol. Dismas v Beckove, ale kvôli korona vírusu sa to muselo zrušiť, čo som ti aj napísal. V každom prípade Ocko je taký dobrý, že začal meniť okolnosti a začali sa otvárať, kostoly a nie ako sa predpokladalo, že 25 m2 na kostol, čo je na normálny kostol 12 ľudí, ale 6.5.2020 potom, čo si dostal posledný NL č. 36, tak to upravili, že veriaci musia byť od seba 2 m, vzdialený, čo úplne zmenilo všetko a začalo sa nanovo vybavovať výročie Dismasu. Nakoľko viacerí ozaj zaneprázdnení ľudia mali vyhradení termín práve na tento dátum pre naše spoločenstvo - pre tvoje spoločenstvo, aby som bol presný. Po veľkých vybavovaniach a organizácií sme to dúfam zvládli. Chvála Pánovi za to. Tak teraz ti môžem priniesť-ukázať všetko toto úsilie aspoň na tomto plagáte. Foto: pozvánka na sledovanie Live streamu (vysielanie naživo), ktoré sa uskutoční

Pozvánka k sledovaniu live streamu
Lámačských chvál,
venovanému k 5. výročiu vzniku
slovensko-českého
väzenského spoločenstva

**Uskutoční sa už túto sobotu
16. 5. 2020 o 14⁰⁰ hod.**

Spojme sa spolu s našim Ockom a chváľme ho pri svätej omši, po ktorej budú svedectvá našich členov, ktorí boli nedávno za múrmi väznic a tiež pozvaných hostí. Lámačské chvály tiež zahrajú piesne s našim hosťom Michalom Strakom alias EGO.

Sledujte nás on-line na:
 YouTube facebook

Dismas bol zločincom po pravej strane Ježišovho kríža, tzv. kajúci lotor. (Lk23,39-43)

v kostole v TN, čo samozrejme uvedené na plagáte nebolo, ale všetci boli pozvaný na pozieranie tohto všetkého zo svojej obývačky. Ak náhodou nemali odber na Youtube naše spoločenstva Dismas, tak si to môžu hneď pozrieť, keď im to teraz napíšeš a zavolaš. Je to tam pripnuté a tiež pre teba, keď budeš mať tu možnosť byť vonku, alebo na videu, ktoré ti môže zohnať Pán kaplán a pustiť v ústave. Tiež musím ukázať ako Ocko koná pre naše spol. Dismas a ako nám dáva všetky dary. Takže radostná správa, po všetkých úskaliach a problémoch, ktoré boli predtým, aby sa vydalo CD z live videa a audia z väznice Rýnovice, ktorého sa zúčastnili aj doživotné tresty. Foto: dňa 14.5.2020 presne na výročie Dismasu mi prišiel práve tento obrázok ako Braňo Letko drží CD v ruke. To je **bratia** moji zázrak. Práve toto CD budete mať už všetci u svojho kaplána vo väznici, nakoľko ho posielame do všetkých väznic na Slovensku a v Čechách, takže

spýtajte sa naň kaplána a nech vám ho pustí po sv. omši, alebo pri nejakej aktivite.

Foto: modlitby chvál počas spoločného stretnutia nášho spol. Dismas. Vďaka ti Ocko.

PS: Od prvého papiera, ktorý som dostal od vás, tak postupne ich mám odložené všetky papiere. Stále v ťažkej chvíli si ich prečítam a hneď mi je lepšie na dúši aj na srdci. Hneď mi je lepšie ako vás

Foto: časť listu od člena z väznice Košice - Šaca, v ktorom píše, že ho posilňujú osobné listy v NL a slúžia mu ako opora v ťažkej chvíli. Chvála patrí len Pánovi, ktorý stvoril nebo i zem a všetko čo ju naplňa. * Dt10,14 * Est13,10 * Sir16,18

V prílohe ti posielam aj Biblický kurz spoločenstva Dismas, ktorý teraz pošleme všetkým a kto bude chcieť pokračovať v tomto kurze, ktorý bude završený riadnym diplomom a prečítaním časti svätého písma, budeme v prípade záujmu aj posielat' obálku so známku na odosielanie vyplnených otázok, nakoľko vieme, že nie všetci majú známky na takéto dopisovanie každé tri týždne. Takže aby tam nebola prekážka, tak sme sa takto rozhodli. Si pozvaný do štúdiu svätého písma. Vnímam som tento projekt už dlhšie a vieme, že je to Ockova vôľa, aby si vykročil s Ním a ver mi, že ti bude ukazovať veci a rozprávať sa s tebou aj pri čítaní knihy kníh, ktorou je Sväté písmo. Žehnám ti, aby si vykročil. Foto: Trenčín Juh, kostol svätej rodiny a 5 výročie spol. DISMAS, pri live nakrúcaní (live stream). Po speve a repe prišlo na radu aj Michalove- Egove svedectvo o milosť akú Ocko dával zakúsiť vo väzení, kde pravidelne slúži.

Foto: Trenčín Juh, kostol svätej rodiny a cca 50 členov spol. Dismas vystierajú ruky k tebe a žehnajú ti.

Foto: Trenčín Juh, kostol svätej rodiny a cca 50 členov spol. Dismas vystierajú ruky k tebe a žehnajú ti.

Foto: počas chvál a svedectiev v strednej rade kostola. Menovite zľava: Jožko Š, Lenka D., Filip L., Adam L., Rút Š., Dávid, Peter D., Soňa V., Marek Z., Dodo Z., Lucka T, Kaja L., Juraj T.

Foto: v pravom rade kostola. Menovite zľava: Matúš Š., Jožko Štrbavý, Štefan F., Jakub Kosák, Dekan Jožko, Jožko Mikloško (JOGO), Juraj B., farár Miro K., Michal L. mladší, Michal L., Miroslava L., Maroš S., Martin T.

Foto: počas záverečného požehnania a Miro K., drží v ruke CD LCH for Dismas (Lámačské chvály pre spol. Dismas), ktoré žehnajú, aby každý kto bude počúvať toto CD, by bol zasiahnutý Ockovou láskou.

Dávam do pozornosti tieto misie pre TEBA: **Misia I:** dlhodobá **Biblický kurz - Dismas**, je potrebné prečítať si Evanielium podľa Matúša prvých 7 kapitol a potom správne odpovedať (vyplniť) priložený test, kde sú napísané otázky z týchto 7 kapitol. V prípade ak niekto nemá na posielanie týchto textov známku, tak mi napíš a ja ti budem vždy posielat' späť obálku so známku, aby si mohol úspešne dokončiť celý kurz. Kurz bude pozostávať zo 4 evanjelií a na konci - pri úspešnom zvládnutí, bude poslaný Diplom.

Misia II: napíš a povzbud' človeka **Antona Barcika**, ktorý vybudoval Butkov (Ladce vid' foto), krásne pútnické miesto s veľkým množstvom relikvií svätých, ktoré sú sprístupnené komukoľvek! Rozmýšľame, že by sme tam uskutočnili 7 výročie Dismasu. Kapacita je cca 6 000 ľudí. **Adresa:** Ing. Anton Barcik, Považská cementáreň a.s., Janka Kráľa, 018 63 Ladce .

Misia III: spýtať sa s láskou kaplána , kedy môže za spol. Dismas odslužiť sv. omšu a napísať mi to.

Misia IV: je stará misia z NL č.36, na ktorú mi skoro nikto neodpovedal a to bola otázka: **čo by si sa chcel spýtať pápeža.** Odpoveď stačí napísať jednou vetou. Budem čakať na odpovede. Ďakujem. **Prílohy v liste:**

- 1) Všetci členovia, ktorým pišeme dostanú 2 pohľadnice spol. Dismas.
- 2) Dostaneš aj modlitby sv. Brigity (skoro všetci členovia Dismas sa ju modlia)
- 3) A4 papier s návodom na krásnu spoveď (generálnu, ktorú by sme mali raz počas vykonať) teda sviatosť zmierenia. Mal som doma jedného vzácneho proroka, ktorý povedal, že práve teraz je ten čas, vytrhnúť ten zapichnutý trn z našej duše, svedomia a začať nový život. Žehnám ti k tomu.
- 4) vzor žiadosti o PP. **Spolu 4 prílohy**

Sväté omše za spoločenstvo DISMAS: 18.5.2020, 20.5.2020 a 25.5.2020. Sobotné úmysly: dňa 30.5.2020 za väznicu v Ilave, dňa 6.6.2020 je úmysel za kňazov Ordinariátu a kaplánov SR a ČR, ktorí pôsobia vo väzniciach. 13.6.2020 je úmysel za všetkých odsúdených a obvinených ku ktorým nás Ocko pošle, aby už teraz pripravil ich srdcia. Dňa 20.6.2020 je úmysel za väznicu Olomouc a dňa 27.6.2020 za väznicu Košice, Košice- Šaca. Bratia a sestry, ďakujem za Vaše modlitby. Pán ich vypočul a strana PS sa nedostala do vlády ani na odvolanie sa na Najvyšší súd.

23.5.2020 **Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Newsletter č.37**